

(1) Ustanovení § 1 zák. č. 267/1935 Sb. z. a n. se nevztahuje na:

1. paušalovanou daň z obrátu u cukru podle vyhlášky ministra financí v dohodě s ministrem průmyslu, obchodu a živností ze dne 19. prosince 1928, č. 2 Sb. z. a n. z roku 1929;
2. paušalovanou daň z obrátu u časopisů, vydávaných v tuzemsku, podle vyhlášky ministra financí ze dne 23. prosince 1931, č. 223 Sb. z. a n.;
3. paušalovanou daň z obrátu a daň přepychovou u zápalek podle vyhlášky ministra financí ze dne 21. prosince 1931, č. 4 Sb. z. a n. z roku 1932.

(2) Vyhláška tato nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1936. Zároveň pozbývá účinnosti vyhláška ministra financí ze dne 29. dubna 1932, č. 60 Sb. z. a n., o tom, na kterou paušalovaná daň z obrátu příp. paušalovaná daň přepychovou se nevztahuje ustanovení § 1, odst. 1 zákona ze dne 28. dubna 1932, č. 56 Sb. z. a n., o přírážkách k dani z obrátu a dani přepychové, o změně zákona o těchto daních a prodloužení jeho účinnosti.

Dr. Trapl v. r.

269.

Vládní nařízení

ze dne 27. prosince 1935,

jímž se provádí zákon ze dne 21. prosince 1935, č. 265 Sb. z. a n., kterým se pozměňuje zákon o dani z obrátu a dani přepychové a prodlužuje jeho platnost.

Vláda republiky Československé nařizuje podle zákona ze dne 21. prosince 1935, č. 265 Sb. z. a n., kterým se pozměňuje zákon o dani z obrátu a dani přepychové a prodlužuje jeho platnost:

§ 1.

Účinnost vládního nařízení ze dne 4. července 1924, č. 156 Sb. z. a n., jímž se provádí zákon o dani z obrátu a dani přepychové, ve znění vládních nařízení ze dne 22. prosince 1926, č. 247 Sb. z. a n., ze dne 23. prosince 1930, č. 189 Sb. z. a n., ze dne 29. dubna 1932, č. 58 Sb. z. a n., a ze dne 17. listopadu 1932, č. 175 Sb. z. a n., se prodlužuje s těmito změnami:

1. čl. 1 bude zníti:

„K § 1, odst. 1, č. 1 zákona.

Pojem tuzemská, tuzemských
dodávek a výkonů.

(1) Tuzemskem podle zákona o dani z obrátu a dani přepychové a tohoto nařízení se rozumí československé státní území a skladiště československých celních úřadů, která leží na cizím státním území.

(2) Za tuzemské dodávky se pokládají:

1. dodávky předmětů, nalézajících se v tuzemsku, uzavřené i prováděné (splňované) v tuzemsku. Za tuzemské se však tyto dodávky nepokládají tehdy, jsou-li prováděny (splňovány) pro cizozemského podnikatele (§ 5, odst. 3 zákona), který dotyčné předměty v nezměněném stavu do jednoho roku od uzavření dodávky vyveze nebo k jehož příkazu budou v nezměněném stavu v téže lhůtě vyvezeny, aniž by mezitím došlo v tuzemsku k další dodávce těchto předmětů nebo k dalšímu převodu jejich fyzické držby; vývoz nutno v tomto případě prokázati obdobně způsobem, stanoveným v čl. 11;
2. dodávky předmětů, nalézajících se v tuzemsku, uzavřené v cizině, ale zprostředkované nebo prováděné (splňované) v tuzemsku;
3. dodávky předmětů, nalézajících se v cizině, uzavřené v tuzemsku, budou-li dotyčné předměty dodavatelem nebo nabyvatelem nebo k příkazu některého z nich osobou třetí dovezeny do tuzemska;
4. dodávky předmětů, nalézajících se v cizině, uzavřené v cizině, ale zprostředkované nebo prováděné (splňované) tuzemskou provoznou tuzemského podnikatele, který má bydliště nebo sídlo v cizině (§ 5, odst. 2, č. 2 zákona), budou-li dotyčné předměty dodavatelem nebo nabyvatelem nebo k příkazu některého z nich osobou třetí dovezeny do tuzemska;
5. dodávky, které se zdaňují (§ 1, odst. 3 zákona) při obchodech komisionářských a a v případech, kdy někdo obstarává vlastním jménem na cizí účet dodávky, má-li dodavatel bydliště, sídlo nebo provozovnu v tuzemsku a nalézá-li se předmět dodávky:
 - a) v tuzemsku;
 - b) v cizině, ale bude dodavatelem nebo nabyvatelem nebo k příkazu některého z nich osobou třetí dovezen do tuzemska;

6. dodávky mezi závody téhož podniku a mezi závody nebo podniky téhož majetníka (§ 1, odst. 4 zákona), jsou-li oba dotyčné závody nebo podniky v tuzemsku;
7. vlastní spotřeba předmětů vzatých z podniků nebo provozoven, které jsou v tuzemsku, upotřebí-li se těchto předmětů v tuzemsku;
8. dodávky práv, jichž má býti užíváno v tuzemsku, nehledíc na to, zda ten, kdo dodávku provádí (oprávněný), má bydliště nebo sídlo v tuzemsku či v cizině, a na to, kde byla dodávka uzavřena. Za tuzemské se však nepokládají dodávky práva patentního, při nichž ten, kdo dodávku provádí (oprávněný), má bydliště nebo sídlo v cizině;
9. úplatné zavázání se něco dovolovati nebo trpěti, něco nekonati nebo něčeho se zříci, jestliže se závazek vztahuje na tuzemsko, nehledíc na to, zda ten, kdo se zavazuje, má bydliště nebo sídlo v tuzemsku či v cizině, a na to, kde byl závazek uzavřen.

(3) Za tuzemské výkony se pokládají výkony, prováděné v tuzemsku, nehledíc na to, zda ten, kdo výkon provádí, má bydliště nebo sídlo v tuzemsku či v cizině, a na to, kde byl výkon uzavřen.“

2. Čl. 2, oddíl A, část I, odst. 2 bude zníti:

„Výimečně nepodléhá dovoz dani z obratu v případech, uvedených v § 4, č. 10 a 17 zákona.“

3. Čl. 2, oddíl B, odst. 2 bude zníti: „Od průkazu vývozu evidenční knihou o vývozu může finanční úřad I. stolice upustiti, je-li vývoz prokázán jiným způsobem tak, že o něm úřad nemá pochybností.“

4. Čl. 6 bude zníti:

„K § 4, č. 10 a § 27, č. 1 zákona.“

Osvobození dovozu od daně nebo snížení daně při dovozu.

(1) Podle § 4, č. 10 a § 27, č. 1 zákona jest dovoz osvobozen od daně z obratu při dovozu (§ 1, odst. 1, č. 2 zákona) i od daně přepychové (§ 25, odst. 2, č. 1 zákona) nebo nastává snížení daně v těchto případech:

1. od pravidelné i paušalované daně jest dovoz osvobozen v případech a za podmínek, uvedených v §§ 62 až 65, 87 a 105 celního zákona ze dne 14. července 1927, č. 114 Sb. z. a n. Vyhláškou o paušalování daně (§ 19, odst. 8 zákona) může však býti stanoveno,

že dovoz jest i v těchto případech podroben paušálu;

2. jen od pravidelné daně jest dovoz osvobozen v případech a za podmínek, uvedených v § 69 celního zákona. Vyhláškou o paušalování daně může býti stanoveno, že dovoz jest v tomto případě osvobozen i od paušálu;
3. pravidelná daň se sníží v poměru ke snížení cla při dovozu strojů, přístrojů neb jejich součástí, pro něž byla nebo dodatečně bude povolena celní sleva podle zákona ze dne 3. května 1934, č. 88 Sb. z. a n., po příp. podle zákonů tento zákon prodlužujících nebo pozměňujících.

(2) Podmínky, za nichž jest podle § 4, č. 17 zákona osvobozen od daně z obratu při dovozu dovoz přímo pro stát a pro takové státní podniky, které nenáleží k podnikům spravovaným podle zásad obchodního hospodaření, stanoví čl. 10, odst. 8 tohoto nařízení.“

5. V čl. 7, odst. 1, č. 1, písm. a) vloží se za slova „(včetně pomůcek terapeutických),“ slova „lékařských (léčebných) přístrojů a nástrojů.“

6. V čl. 7, odst. 3, č. 2 vloží se za slova „č. 184 Sb. z. a n.“ slova „a vládních nařízeních ze dne 15. června 1934, č. 112 Sb. z. a n., ze dne 13. července 1934, č. 143 Sb. z. a n., a ze dne 29. dubna 1935, č. 97 Sb. z. a n.“. V témž ustanovení vloží se za slova „č. 184/1928 Sb. z. a n.“ slova „a vládních nařízeních č. 112/1934, 143/1934 a 97/1935 Sb. z. a n.“.

7. V čl. 7, odst. 3, č. 3 vloží se za slova „č. 26 Sb. z. a n.“ slova „ve znění zákonů ze dne 14. července 1931, č. 125 Sb. z. a n., a ze dne 21. června 1934, č. 117 Sb. z. a n.“.

8. V čl. 10, odst. 5 a 6 nahradí se slova „pro čtvrtletní daňovou splátku za čtvrtletí“ slovy „pro daňovou splátku za to splátkové období“.

9. V čl. 10 vloží se za odstavec 7 tyto dva nové odstavce:

„(8) Od daně z obratu jest osvobozen též dovoz přímo pro stát a pro takové státní podniky, které nenáleží k podnikům spravovaným podle zásad obchodního hospodaření. Podmínkou osvobození jest, že při celním projednání bude potvrzením příslušného státního úřadu (ústavu atd.) nebo podniku prokázáno, že dovážený předmět jest určen k jeho potřebě; zmíněné potvrzení musí býti opatřeno otiskem úředního razítka a podepsáno přednostou toho státního úřadu (ústavu atd.) nebo podniku, pro který jest předmět určen. Celní

úřad zmíněné potvrzení uschová jako doklad příslušné položky.

(9) Osvobození dodávek, výkonů i dovozu pro stát a pro takové státní podniky, které nezáleží k podnikům spravovaným podle zásad obchodního hospodaření, neplatí v případech, kdy jest daň paušalována, ledaže by to bylo výslovně stanoveno ve vyhlášce o paušalování daně.

10. V čl. 10 se z dosavadních odstavců 8 až 15 stanou odstavce 10 až 17.

11. V čl. 10, odst. 13 nahradí se slova „poštu a Poštovní spořitelnu“ slovy „poštu, Poštovní spořitelnu, Státní statky zemědělských škol a výzkumných ústavů zemědělských a Státní diagnostický a serotherapeutický veterinární ústav v Ivanovicích“. V témž ustanovení nahradí se slova „a čl. I vládního nařízení ze dne 11. prosince 1930, č. 179 Sb. z. a n.“ slovy „čl. I vládního nařízení ze dne 11. prosince 1930, č. 179 Sb. z. a n., a § 1 vládního nařízení ze dne 17. května 1934, č. 97 Sb. z. a n.“

12. V čl. 11 připojí se k odstavcům 2 a 3 tato věta: „Od průkazu evidenční knihou o vývozu může finanční úřad I. stolice upustiti, je-li vývoz prokázán jiným způsobem tak, že o něm úřad nemá pochybností.“

13. V čl. 11, odst. 5, první větě nahradí se slova „že vyvezený předmět sám vyrobil,“ slovy „zda vyvezený předmět sám vyrobil nebo od koho jej nakoupil,“.

14. V čl. 12, odst. 3 vypustí se předposlední slovo „pravidelnou“.

15. Za čl. 13 vloží se tento nový čl. 13a:

„K § 7, č. 4 zákona.

Osvobození spisovatelů
a umělců.

(1) Za spisovatele podle § 7, č. 4 zákona pokládají se spisovatelé děl, patřících do literatury umělecké (krásného písemnictví) i do literatury věcné (vědecké a odborné), jakož i překladatelé těchto děl.

(2) Za umělce podle § 7, č. 4 zákona pokládají se hudební skladatelé a umělci-výtvarníci.

(3) Osvobození se vztahuje jen na dodávky a výkony, které jsou přímým výsledkem spisovatelské nebo umělecké činnosti. Vztahuje se tudíž osvobození na př. na dodávky práva autorského nebo provozovacího, dodávky obrazů nebo výtvarných děl, které umělec sám

vytvořil a pod., nevztahuje se však na př. na dodávky literárních děl, vydaných vlastním nákladem (poněvadž v tomto případě nejde o činnost spisovatelskou, nýbrž vydavatelskou), na výkony, záležející v pořádání výstav a pod.

(4) Uplatňuje-li spisovatel nebo umělec nárok na osvobození podle § 7, č. 4 zákona a má-li finanční úřad I. stolice pochybnosti o tom, zda jde o spisovatele nebo umělce a nebo zda jde o dodávky a výkony, které jsou přímým výsledkem spisovatelské nebo umělecké činnosti, může si o tom vyžádati dobrozdání ministerstva školství a národní osvěty.

16. V čl. 15, odst. 3 nahradí se slova „(§ 5, č. 3 zák.)“ slovy „(§ 5, odst. 1, č. 9 zákona)“.

17. V čl. 17, odst. 3 vypustí se slovo „tvaroh,“.

18. V čl. 17, odst. 4 vypustí se slova „kondensovaného mléka,“.

19. V čl. 17, odst. 5 vypustí se slova „čítajíc v to máslo“.

20. V čl. 17 vloží se za odstavec 6 tento nový odstavec 7: „Mléčnými výrobky jsou zejména: mléko pasteurisované (mlékárensky ošetřené), mléko zahuštěné (kondensované) a sušené, smetana, jogurt, kakaové mléko, máslo, sýry všeho druhu (též tvarůžky a bryzda), tvaroh, kasein, mléčný cukr a mléčný bílek.“

21. V čl. 17 se z dosavadního odstavce 7 stane odstavec 8.

22. V čl. 19, odst. 3 nahradí se slova „ve čtvrtletních lhůtách podle § 20 zák.“ slovy „v daňových splátkách podle § 20, odst. 1 zákona“.

23. Čl. 20 bude zníti:

„K §§ 14 a 32 zákona.

Ohlašovací povinnost.

(1) U tuzemských podnikatelů činí lhůta pro ohlášení vzniku, zániku nebo přesídlení podniku nebo provozovny 14 dní od vzniku, zániku nebo přesídlení. Také lhůta pro ohlášení, že se podnik rozšířil na další přepychové předměty nebo výkony, zanechal drobného prodeje nebo výroby přepychových předmětů nebo provádění přepychových výkonů, činí 14 dní od dotyčné změny.

(2) Ustanovení o ohlašovací povinnosti u cizozemských podnikatelů a u osob, uvedených v § 5, odst. 1, č. 3 zákona, jsou obsažena v § 14, odst. 2 a 3 zákona.

(3) Ohlášení lze učiniti u příslušného finančního úřadu I. stolice písemně nebo ústně.“

24. V čl. 22, odst. 2, č. 2 nahradí se slova „§ 5, č. 6“ slovy „§ 5, odst. 1, č. 5“.

25. V čl. 22, odst. 2 nahradí se za č. 3 středník tečkou a č. 4 se vypustí.

26. Čl. 23, oddíl A, odst. 2 bude zníti: „Podniky nově vzniklé jsou povinny do 14ti dnů po svém vzniku poříditi inventuru přepychových předmětů podle stavu, kdy začaly obchodovati, a výsledek inventury zapsati jako první položku do zásobníku.“

27. Čl. 26, odst. 4 bude zníti: „V jaké lhůtě jsou povinni podati příznání cizozemští podnikatelé, stanoví § 17, odst. 4 zákona. Tito podnikatelé jsou povinni připojiti k příznání sestavení úplat za dodávky nebo výkony, které provedli na předcházející objednávku.“

28. V čl. 26, odst. 5 nahradí se slovo „čtvrtletně“ slovy „v daňových splátkách“.

29. Čl. 26, odst. 8 bude zníti: „Daňové příznání jsou povinny podati též osoby, uvedené v § 5, odst. 1, č. 3 zákona.“

30. Čl. 27, odst. 1 bude zníti: „Příznání musí obsahovati všechny údaje, jež jsou uvedeny ve vzorci příznání, vydaném ministerstvem financí, a to odděleně za každé splátkové období.“

31. V čl. 27, odst. 2 nahradí se slova „které se staly nedobytnými úpadkem nebo vyrovnáním nebo nezaplacením směnky nebo šeku“, slovy „které se staly prokázaně nedobytnými“.

32. Čl. 27, odst. 4 bude zníti: „Ve zvláštním příznání je podnikatel povinen uvést úplaty za takové dodávky pro něho provedené, z nichž je povinen platiti daň místo dodavatele (§ 5, odst. 1, č. 5, druhá věta, § 5, odst. 1, č. 7, druhá věta a § 5, odst. 1, č. 8, druhá věta zákona).“

33. V čl. 27, odst. 5 vypustí se slova „(oddíl I.)“ a slova „— uvedeného v 1. rubrice příznání —“. V poslední větě téhož ustanovení nahradí se slovo „čtvrtletních“ slovem „daňových“.

34. Čl. 28, odst. 1 bude zníti: „Příznání musí obsahovati všechny údaje, jež jsou uvedeny ve vzorci příznání, vydaném ministerstvem financí, a to odděleně za každé splátkové období.“

35. Čl. 28, odst. 2 bude zníti: „Podnikatel, který jest povinen platiti jak 12%ní, tak i 10%ní daň přepychovou, po příp. 2%ní sníženou daň přepychovou, jest povinen údaje,

týkající se každé z těchto daňových sazeb, uvést v příznání odděleně.“

36. V čl. 28, odst. 3 nahradí se slova „které se staly nedobytnými úpadkem nebo vyrovnáním nebo nezaplacením směnky nebo šeku“, slovy „které se staly prokázaně nedobytnými“.

37. K čl. 29 připojí se tento nový odstavec 4:

„Chce-li podnikatel přejíti od povoleného příznávání podle účtovaných cen opět k příznávání podle přijatých úplat, musí za povolení tohoto přechodu zažádati u příslušného finančního úřadu I. stolice. Povolení se žadatelé udělí jen s podmínkou, že zdaní také úplaty, které v době, kdy ještě platil daň podle účtovaných cen, přijal za dodávky a výkony, na něž vydal účet v době, kdy již platí daň podle přijatých úplat; tyto úplaty musí podnikatel vykazovati a příznávati odděleně. Rovněž musí takový podnikatel odděleně vykazovati a příznávati úplaty, které v době, kdy již platí daň podle přijatých úplat, přijal za dodávky a výkony, na něž vydal účet v době, kdy ještě platil daň podle účtovaných cen.“

38. V čl. 30, odst. 2 nahradí se za č. 4 tečka středníkem a připojí se jako č. 5 toto ustanovení: „stran účtovaných cen, které se staly nedobytnými, korespondence nebo jiné doklady o bezvýsledném vymáhání.“

39. V čl. 30, odst. 4, první větě nahradí se slova „při čtvrtletní uzávěrce“ slovy „při uzávěrce za splátkové období“ a slovo „čtvrtletí“ slovy „splátkovém období“. Ve druhé větě téhož ustanovení nahradí se slovo „čtvrtletích“ slovy „splátkových obdobích“ a slova „čtvrtletní tržba“ slovy „tržba za splátkové období“.

40. V nadpise čl. 31 nahradí se slova „odst. 1“ slovy „odst. 8 a 10“.

41. V čl. 31, odst. 1 nahradí se slova „(v zemi České a Moravskoslezské berní správa, v zemi Slovenské finanční ředitelství po příp. jeho expositura a v zemi Podkarpatské finanční ředitelství)“ slovy „(berní správa)“.

42. Čl. 31, odst. 5 bude zníti: „K vyměření daně cizozemským podnikatelům jest příslušným ten finanční úřad I. stolice, v jehož obvodu činnost provozovali.“

43. V čl. 31, odst. 8 vloží se za slova „celního zákona“ slova „a s výjimkou případů, kde o stížnosti podle podpůrně platných ustanovení (§ 47 zákona) rozhoduje úřad jiný.“

44. Čl. 31, odst. 10 bude zníti: „Pokud se v zákoně nebo v tomto nařízení mluví o finančním úřadu I. stolice, rozumí se jím berní správa.“

45. Čl. 32 bude zníti:

„K § 20, odst. 8 zákona.

Vyměření daně z dodávek, z nichž jest povinen platiti daň podnikatel, pro kterého byly provedeny.

Z dodávek, z nichž jest povinen platiti daň podnikatel, pro kterého byly provedeny (§ 5, odst. 1, č. 5, druhá věta, § 5, odst. 1, č. 7, druhá věta a § 5, odst. 1, č. 8, druhá věta zákona), vyměří finanční úřad I. stolice dotčenému podnikateli daň na podkladě zvláštního příznání (čl. 27, odst. 4 a čl. 28, odst. 5) a vydá na tuto daň zvláštní platební rozkaz.“

46. Čl. 33 bude zníti:

„K § 20, odst. 1 až 7 zákona.

Placení daně.

(1) Tuzemští podnikatelé (též osoby, uvedené v § 5, odst. 1, č. 3 zákona) jsou povinni platiti daň v daňových splátkách podle § 20, odst. 1 zákona.

(2) Podnikatelé, kteří jsou povinni platiti daň z dodávek, jež pro ně byly provedeny (§ 5, odst. 1, č. 5, druhá věta, § 5, odst. 1, č. 7, druhá věta a § 5, odst. 1, č. 8, druhá věta zákona), jsou povinni platiti tuto daň rovněž v daňových splátkách podle § 20, odst. 1 zákona.

(3) Podnikatelé, kteří obchodují předměty, jichž dodávky podléhají různým daňovým sazbám nebo jsou od daně osvobozeny, nebo předměty, u nichž jest daň paušalována, a sestaví příznání podle směrnice, obsažených v čl. 27, odst. 5, mohou podle těchto směrnice vy počítati také výši daňových splátek.

(4) Cizozemští podnikatelé jsou povinni platiti daň za každé daňové období (§ 20, odst. 2 zákona).

(5) V daňovém příznání jsou podnikatelé povinni vyznačiti také výši zaplacených daňových splátek nebo daně za dotčené daňové období.“

47. V nadpise čl. 34 nahradí se slova „K § 20, odst. 5 zák.“ slovy „K § 13, odst. 2 a § 20, odst. 9 zákona.“

48. V čl. 34, odst. 2 nahradí se slova „§ 5, č. 5“ slovy „§ 5, odst. 1, č. 6“.

49. V čl. 34, odst. 3 nahradí se slova „č. 6“ slovy „č. 8“.

50. V čl. 34, odst. 9 vypustí se slova „čtvrtletně pozadu“.

51. V čl. 35 připojí se k odstavci 5 tato věta: „Od průkazu výpisem z evidenční knihy o vývozu může finanční úřad I. stolice upustiti, je-li vývoz jiným způsobem prokázán tak, že o něm úřad nemá pochybností.“

52. Čl. 36, odst. 2 bude zníti: „Příslušný finanční úřad I. stolice může také cizozemským podnikatelům uložit jistotu za daň, která pravděpodobně připadne na dobu, po kterou zamýšlejí v jeho obvodu prováděti dodávky nebo výkony.“

53. V čl. 43, odst. 1 nahradí se slova „před 1. lednem 1931, provedených však po 31. prosinci 1930, které podle zákona č. 188/1930 Sb. z. a n. dani nepodléhají, kdežto podle ustanovení zákona č. 268/1923 Sb. z. a n. ve znění zákona č. 246/1926 Sb. z. a n.“ slovy „před 1. lednem 1936, provedených však po 31. prosinci 1935, které podle zákona, platného pro dobu od 1. ledna 1936, dani nepodléhají, podle dřívějších zákonů však“.

54. V čl. 43, odst. 2 nahradí se číslice „1930“ číslicí „1935“.

55. V čl. 45, odst. 1 nahradí se číslice „1931“ číslicí „1936“.

56. V čl. 45, odst. 2 nahradí se slova „a pro zásobování lidu“ slovy „a sociální péče“.

57. Ve vzorcích č. 1 až 6 a 8 nahradí se v označení vzorců slova „a ze dne 23. prosince 1930, č. 189 Sb. z. a n.“ slovy „ze dne 23. prosince 1930, č. 189 Sb. z. a n., ze dne 29. dubna 1932, č. 58 Sb. z. a n., ze dne 17. listopadu 1932, č. 175 Sb. z. a n., a ze dne 27. prosince 1935, č. 269 Sb. z. a n.“

58. Ve vzorcích č. 4 a 5 nahradí se v „Poučení“ slova „a ze dne 19. prosince 1930, č. 188 Sb. z. a n.“ slovy „ze dne 19. prosince 1930, č. 188 Sb. z. a n., ze dne 28. dubna 1932, č. 56 Sb. z. a n., a ze dne 21. prosince 1935, č. 265 Sb. z. a n.“

59. Ve vzorci č. 6 vypustí se slova „(finančnímu ředitelství, exposituře finančního ředitelství)“.

60. Vzorce č. 7, 9 a 10 se zrušují.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1936; provede je ministr financí v dohodě s ministry spravedlnosti, průmyslu, ob-

chodu a živností, vnitra, zemědělství a sociální péče.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Černý v. r.	Dr. Zadina v. r.
Dr. Trapl v. r.	Machník v. r.
Dr. Krčmář v. r.	Nečas v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Czech v. r.
Najman v. r.	Dr. Franke v. r.
Bechyně v. r.	Dr. Šrámek v. r.
Dostálek v. r.	Dr. Spina v. r.

270.

Vládní nařízení

ze dne 27. prosince 1935,

kterým se částečně mění seznam přepychových předmětů, vydaný vládním nařízením ze dne 27. března 1930, č. 32 Sb. z. a n., ve znění vládních nařízení ze dne 20. srpna 1930, č. 117 Sb. z. a n., ze dne 23. prosince 1930, č. 194 Sb. z. a n., ze dne 29. dubna 1932, č. 59 Sb. z. a n., ze dne 7. července 1933, č. 119 Sb. z. a n., ze dne 12. října 1934, č. 220 Sb. z. a n., a ze dne 25. června 1935, č. 136 Sb. z. a n.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 26, odst. 1 zákona ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., o dani z obrátu a dani přepychové, ve znění zákonů ze dne 16. prosince 1926, č. 246 Sb. z. a n., ze dne 19. prosince 1930, č. 188 Sb. z. a n., ze dne 28. dubna 1932, č. 56 Sb. z. a n., a ze dne 21. prosince 1935, č. 265 Sb. z. a n.:

§ 1.

Položka 6 seznamu přepychových předmětů, vydaného vládním nařízením č. 32/1930 Sb. z. a n. ve znění vládních nařízení č. 117/1930, 194/1930, 59/1932, 119/1933, 220/1934 a 136/1935 Sb. z. a n., se zrušuje; dosavadní položky 7 až 29 stanou se položkami 6 až 28.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1936; provede je ministr financí.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Černý v. r.	Dr. Zadina v. r.
Dr. Trapl v. r.	Machník v. r.
Dr. Krčmář v. r.	Nečas v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Czech v. r.
Najman v. r.	Dr. Franke v. r.
Bechyně v. r.	Dr. Šrámek v. r.
Dostálek v. r.	Dr. Spina v. r.

271.

Vyhláška ministra financí ze dne 27. prosince 1935

o paušalování daně z obrátu u kůže a koženého zboží.

Podle § 19, odst. 8 zákona ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., o dani z obrátu a dani přepychové, ve znění zákonů ze dne 16. prosince 1926, č. 246 Sb. z. a n., ze dne 19. prosince 1930, č. 188 Sb. z. a n., ze dne 28. dubna 1932, č. 56 Sb. z. a n., a ze dne 21. prosince 1935, č. 265 Sb. z. a n., ustanovuji v dohodě s ministrem průmyslu, obchodu a živností:

Oddíl I. Úvodní ustanovení.

(1) Místo daně z obrátu podle zákona č. 268/1923 Sb. z. a n. ve znění zákonů č. 246/1926, 188/1930, 56/1932 a 265/1935 Sb. z. a n. stanoví se u kůže a koženého zboží (saz. čís. 328 až 344 celního sazebníku) vyjma pásky do klobouků a úplety na klobouky (ex saz. čís. 342 celního sazebníku) paušál.

(2) Paušál se vybírá:

- u kůže a koženého zboží, vyrobených v tuzemsku, dvojím způsobem:
 - zpravidla u výrobce kůže (oddíl II);
 - jen v těch případech, kde výrobce koženého zboží vyrábí kožené zboží zcela nebo částečně z kůže vlastní výroby, u výrobce koženého zboží (oddíl III);
- u kůže a koženého zboží, dovážených z ciziny, při dovozu (oddíl IV).

(3) V této vyhlášce se rozumí:

- kůží kůže vydělaná (kůže vyčiněná, useň, též její odřezky a odpadky), která náleží do saz. čís. 328 až 337 celního sazebníku;
- koženým zbožím předměty, které náleží do saz. čís. 338 až 344 celního sazebníku;
- výrobcem podnikatel, který kůži nebo kožené zboží sám vyrobil nebo zušlechtil anebo si dal vyrobti nebo zušlechtiťi ve vzdě;
- zušlechtěním kůže další úprava vydělané kůže, jako dočinění, barvení, lakování a pod., nikoliv však zpracování kůže na kožené zboží;
- zpracováním kůže její zpracování na kožené zboží, které náleží do saz. čís. 338 až 344 celního sazebníku;
- kůží vlastní výroby kůže, kterou dotčený podnikatel sám vyrobil nebo zušlechtil anebo si dal vyrobti nebo zušlechtiťi ve